

Den europæiske Patentkonvention kan denne snævrere fortolkning ikke opretholdes, men selv bortset herfra bør nu gennemføres den forståelse af, hvad der kan »udnyttes industrielt«, som oprindeligt var tilsigtet med patentloven af 1967. Herved sker en harmonisering med mangeårige praksis i Finland, Norge og Sverige.

Efter ikraftsættelse af nærværende lovforslag skal udtrykket »udnyttes industrielt« således forstås i overensstemmelse med Pariserkonventionen, hvorefter begrebet industriel ejendomsret skal forstås i videste betydning og finder anvendelse ikke blot på industri og handel i egentlig forstand, men også på landbrugets område og på erhverv, hvis formål er udvikling af råstoffer, samt på alle fabrikerede eller naturlige produkter, f. eks. vin, korn, tobaksblade, frugt, dyr, mineralier, mineralvand eller blomster og mel.

Til § 1, stk. 2.

Den nuværende patentlovs § 1 indeholder ingen afgrænsning af det patentretlige opfindelsesbegreb bortset fra kravet om, at opfindelsen skal kunne udnyttes industrielt.

I den fælles nordiske betænkning fra 1963 redegjorde komiteerne for opfindelsesbegrebet. Der foreligger kun en opfindelse, som kan udnyttes industrielt, hvis opfindelsen har teknisk karakter og teknisk virkning og kan reproduceres.

Komiteerne henholdt sig i betænkningen til den forståelse af opfindelsesbegrebet, som igennem årene er fastlagt i teori og i praksis såvel i nordisk som i fremmed ret. Komiteerne nævnte en række fænomener, som falder uden for opfindelsesbegrebet, som f. eks. opdagelser og visse forholdsregler, der opfattes som blotte anvisninger til det menneskelige intellekt.

Den europæiske Patentkonvention bestemmer imidlertid i artikel 138, at et europæisk patent, hvis gyldighed prøves af de nationale domstole, kun må kendes ugyldigt af grunde, som er opregnet dér. Artikel 138 henviser bl. a. til artikel 52-57, som bestemmer, hvad der er patenterbart, og udtrykkeligt angiver en række fænomener, som falder uden for opfindelsesbegrebet. På denne baggrund må det anses for praktisk nødvendigt, at patentloven indeholder en tilsvarende afgrænsning af opfindelsesbegrebet.

De afgrænsninger af det patentretlige opfindelsesbegreb, som ifølge forarbejderne og praksis gælder nu, bliver ved den foreslåede formulering af stk. 2 i alt væsentligt blot lovfæstet.

Forslagets stk 2, nr. 1, omfatter opdagelser, videnskabelige teorier og matematiske metoder.

Disse har altid været udelukket fra patentering. Ved opdagelser er der tale om erkendelse af noget allerede i naturen forekommende, som blot ikke hidtil har været kendt eller beskrevet. En videnskabelig teori anses ikke for at være patenterbar som sådan, men gøres en teori anvendelig i praksis til løsning af et teknisk problem, kan den eventuelt danne grundlag for en patenterbar opfindelse.

Stk. 2, nr. 2, angår kunstneriske frembringelser. I denne sammenhæng omfatter kunstneriske frembringelser ikke blot fysiske produkter, såsom malerier og skulpturer, men også f. eks. musik. En genstand udelukkes på den anden side ikke fra patenterbarhed derved, at den ud over sin tekniske karakter også skulle have æstetisk værdi.

Stk. 2, nr. 3, omfatter forskellige former for rene anvisninger til det menneskelige intellekt. Dette er ikke handlingsregler, der tager sigte på at forandre omverdenen, men er blot forholdsregler i form af materielt uproduktive anvisninger.

Under denne kategori hører også programmer for datamaskiner. Sådanne programmer kan ikke patenteres i det omfang, de alene indebærer anvisninger til det menneskelige intellekt.

Stk. 2, nr. 4, ligger nær op af, hvad der kan betegnes som anvisninger til det menneskelige intellekt. Med metoder til fremlæggelse af information sigtes her til måden at udforme informationsmateriale på. Det kan f. eks. være den grafiske udformning af en tabel for at gøre den mere letlæst.

Opregningen i stk. 2 er – som ordet »især« angiver – alene en eksemplifikation, der ikke skal anses for udtømmende.

Til § 1, stk. 3.

I stk. 3 optages en yderligere begrænsning af det patentretlige opfindelsesbegreb. I lighed med Den europæiske Patentkonventions artikel 52, stk. 4, fastslås det her, at *fremgangsmåder* til kirurgisk eller terapeutisk behandling eller til diagnosticering, som foretages på mennesker eller dyr, ikke skal anses som patenterbare opfindelser. Denne forståelse af opfindelsesbegrebet er gældende i de nordiske og de fleste andre europæiske lande, selv om den ikke har fundet udtryk i disse landes patentlove. Det bemærkes, at denne bestemmelse ikke hindrer, at der kan meddeles patent på *genstande*, som er beregnet til brug ved sådanne lægkelige fremgangsmåder, som ikke er patenterbare i sig selv. Der kan således meddeles patent på f. eks. et operationsinstrument.

Til § 1, stk. 4.

Den gældende patentlovs § 1, stk. 2, bliver her-